

ISMAEL KADARE

Requiem voor Majakovski

Met zijn moordenaars at ik aan dezelfde tafel
In het vakantiehuis voor schrijvers
in Dubulti, in Jalta.

Zij glimlachten en spraken over socialistisch realisme
Terwijl zijn bloed
hun autoruiten bespatte,
Hun jekkers, leunstoelen, salarissen
En het blozend gezicht van de criticus Yermilov.

Zij sloegen zich op de borst en spraken over socialistisch
Realisme in de garnizoenskamer van rood fluweel
onder het embleem met de ster,
Terwijl de Russische winter
hem bevroor,
Zich uitrekte bovenop de zwarte aarde
om slechts te ontdooien in april.

Obscure machten gekleed in socialistisch plunje,
Een troep waardeloze critici, speculanten, carrièrejagers
Trokken ten aanval met het eeuwenoude refrein van het
Middelmatige: 'Je was schitterend maar we hebben je.'

Daar staat zijn bronzen standbeeld op het Majakovski-plein,
Verheven en mistroostig sloeg het de toekomst gade.
Achter de bende die hem vermoordde, die hij kende,
Zag hij de eerste wolken van de contrarevolutie de hemel
donker kleuren.

Vladimir Majakovski (1893-1930): Russisch revolutionair dichter, belangrijkste vertegenwoordiger van het futurisme, was aanvankelijk enthousiast over het communisme maar raakte gaandeweg teleurgesteld door de politiek van Stalin. Pleegde zelfmoord.